

събирали около бакърчето с "мълчаната" вода". Момичето, което вечерта е донесло водата с бакърчето бърка и изважда пръстен след пръстен, а околните момичета припяват:

из дол бяга

цървул стяга

/беден/

или

на стол седи

книга пише

/учен/

На Васильовден в Младово изпълнявали обичаят "камила". Камилата правели от дървета, покрити с чул, обикновено от обърната овча кожа, под устата прикрепвали китка, водел я камилар с маска от плат на лицето, облечен с обърнат овчи кожух, с гърбища, в едната ръка носел дървен ятаган, в другата джумук с парцалена топка. С камилата се движел гайдарджия или гъдулар.

Като подвиквал на камилата "кюс, кюс", камиларят я водел от къща в къща. Във всеки дом камилата "умира" - пада на земята и става едва когато камиларят и "чукне яйце" затова, че е "урочасала" и когато стопаните дарят камилата с пари, жито, брашно, сланина, яйца и др. След като посетели и последната къща от селото камилите /правели две камили - малка и голяма/ се събирали на сред село за да се борят. Победилата камила приемала поздравленията на всички. След това започвало наддаването на краваите и общоселското хоро. Излизали всички, момите и булките с най-новите си премени - разноцветни сукмани, бродирани ризи, вадени престилки. На сурваки младоженците отивали да честитят новата година на кръстниците. Носели кравай, варена кокошка с ракия и вино. На този ден отивали на гости на родителите - дядо и баба и най-вече на именниците.